

A felsőtárkányi VIII. Baráti Találkozó "spiritusza"

2009-02-10

HF

Kedves Barátaink!

Találkozóink gyakran teremtettek alkalmat szakmai vitára, mint ahogy most is történt - az *ER-kutatók VIII. Baráti Találkozásóján, Felsőtárkányban*. Egy okos vita megvilágítja és szembesíti az álláspontokat, segíti tisztázni és előkészíteni a jó döntéseket. Egy okos vita alapos felkészülést feltételez, koncentrálva a figyelmet és erőfeszítéseket, hogy a megoldás felé vezessen. Persze nem mindig "jön össze".

A két nap során több vitánk is volt:

"Mi legyen az aljnövényzet (ANÖV) felmérésének közös, ajánlott módszere?"

Tavaly született egy javaslat (Pénzesgyőrben mutatta be az Ódor Péter vezette munkacsoport), amely alapján Kékesen, Hidegvíz-völgyben, Szalafőn és a Vár-hegy erdőrezervátumban megcsináltuk a felmérést. A tapasztalataink alapján született módosító javaslatokat háttérbe szorította az a koncepcionális felvetés (és annak vitája), hogy a tavalyi megegyezéstől eltérően (8x4m² almintakör), esetleg "több, de kisebb" almintakörös mintavételt alkalmazzunk (30 random x 0,25m²). A vita felizzott, az ANÖV munkacsoport további terepi próbának vetné alá ezt az elképzelést.

"Mi legyen az újulati és cserjeszint (ÚJCS) felmérésének közös, ajánlott módszere?" Módosító javaslatok vannak, de nem bontakoz(hat)ott ki érdemi megbeszélés. Hangsúlyos véleményeket halhattunk ugyanakkor a vadállomány és felújulás forró problematikájáról! Az eddig alkalmazott ANÖV-módszer megkérdőjelezése az ÚJCS-módszert is félreállítja, hiszen a két felmérést kapcsoltnak képzeltük el - javasolt formájában legalábbis. Ezt is lehet, hogy újra kell gondolni.

"Milyen intenzitású/mélységű felmérést tervezzünk/tervezhetünk a hosszú távú vizsgálatok (HTV) keretében?" - nagyjából ez a (nem tervezett) kérdés uralta a teret akkor, amikor a faállományszerkezet (FAÁSZ) felmérés és a többi javasolt módszer illesztéséről szerettünk volna beszélni. Nem haszontalan a kérdésfelvetés persze, különösen ha még kétségeink merülnek fel - azonban ezt a kérdést nem sikerült operatívvá tennünk.

"Milyen eredményeket vár el az erdőrezervátum-kutatástól a természetvédelem és az erdész társadalom?" **Duska József** igazgató ([Bükk Nemzeti Park Igazgatóság](#)), **Urbán Pál** osztályvezető ([Egererdő](#)), **Varga Béla** elnök (Pro Silva Hungaria) és **Garamszegi István** erdőszetvezető (Egri Erdészet) segített bennünket e kérdések exponálásában. Parázs vita nem kerekedett, de körvonalazódtak fontos témakörök: az átállás és átmenet kérdései vágásos gazdálkodásról szálalóra (milyen tapasztalatokat adhat ehhez egy felhagyott erdő?); tények, adatok mutatása, tudatosítása a túltartott vadállomány - erdőfelújulás konfliktus frontvonalában; erdőrezervátumok védőzónája, mint kezelési kísérleti terep; szükség van az alapadatokra és azok biztonságos megőrzésére (nem elég csak a szokásos publikálás); de szükség van kikristályosodott, tömören, jól és közérthetően összefoglalt eredményekre is, bemutatható terepi példákra (vannak már ilyen eredményeink?); erdőrezervátumaink nem elég természetközeli (a vágásos gazdálkodás öröksége, a sokszoros vadlétszám hatása miatt), gyakran másutt találjuk a tanulságos példákat; HF provokatív felvetése - biztos, hogy kell a kutatás? ...

Nevezetes, történelmi helyen lehattunk, a közelgő tavasz napsugara és a találkozóinkat jellemző nyitott, egymásrafigyelő érdeklődés és baráti vitaszellem vett körül bennünket. Lehet ugyan, hogy több kérdést nem tudtunk lezárni, de a megoldás ígéretével és reményével búcsúztunk egymástól.

Köszönjük házigazdánk, a [Bükk Nemzeti Park Igazgatóságának](#) vendégszeretetét, a kirándulást az Bükki Őserdőben, valamint az [Egererdő](#) vendéglátását, de legfőképpen a közös "spirituszt" :)

Az ÖBKI fotógalériájába feltettem néhány [fényképet](#) is.